EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 19.12.2017.
COM(2017) 788 final

PAKET O ROBI

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU, VIJEĆU I EUROPSKOM GOSPODARSKOM I SOCIJALNOM ODBORU

O PRIMJENI DIREKTIVE (EU) 2015/1535 OD 2014. DO 2015.

{SWD(2017) 465 final}

Sadržaj

UVOD 3

1. Kretanja od 2014. do 2015. 5

1.1. Primjena postupka obavješćivanja u kontekstu politike „boljeg zakonodavnog uređenja" i za poboljšanje konkurentnosti 5

1.2. Uporaba postupka obavješćivanja za poticanje uzajamnog priznavanja 5

1.3. Poboljšanja postupka obavješćivanja 5

1.4. Sudska praksa u pogledu Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta 6

2. Primjena postupka obavješćivanja 7

2.1. Djelotvornost: opći pregled 7

2.2. Primjena hitnog postupka 17

2.3. Obavijesti o „fiskalnim ili financijskim poticajnim mjerama" 18

2.4. Naknadne aktivnosti u vezi s reakcijama Komisije 18

2.5. Naknadne aktivnosti u vezi s postupkom obavješćivanja 18

2.6. Strukturirani dijalog s državama članicama 19

2.7. Zahtjevi za pristup dokumentima koji se izdaju prema Direktivi o transparentnosti jedinstvenog tržišta 20

2.8. Transparentnost 20

3. Zaključak 20

SAŽETAK

U ovom se Izvješću analizira provedba jednog od temeljnih elemenata unutarnjeg tržišta od 2014. do 2015.: postupka obavješćivanja utvrđenog Direktivom (EU) 2015/1535[1] (dalje u tekstu „Direktiva o transparentnosti jedinstvenog tržišta"). Naglašava se važan doprinos postupka obavješćivanja funkcioniranju jedinstvenog tržišta i provedbi politike boljeg zakonodavnog uređenja[2].

Direktiva (EU) 2015/1535 donesena je 9. rujna 2015. te je njome zamijenjena i stavljena izvan snage Direktiva 98/34/EZ. Budući da je Direktiva 98/34/EZ nekoliko puta znatno izmijenjena (posebno kako bi se u njezino područje primjene uvrstile usluge informacijskog društva te kako bi se izdvojile tehničke norme), donesena je odluka o njezinoj kodifikaciji radi jasnoće.

Obavješćivanje Komisije o nacionalnim tehničkim propisima prije njihova donošenja i dalje je djelotvoran instrument za sprječavanje prepreka trgovini, kao i za suradnju Komisije i država članica te suradnju među samim državama članicama. Postupak obavješćivanja važan je alat za usmjeravanje nacionalnih regulatornih aktivnosti, uključujući u nekim novim sektorima, te poboljšanje kvalitete nacionalnih tehničkih propisa – njihove transparentnosti, čitljivosti i učinkovitosti – u neusklađenim ili djelomično usklađenim područjima. Povećanjem jasnoće pravnog okvira država članica gospodarskim se subjektima može olakšati prilagodba novim propisima, a time se mogu smanjiti troškovi pristupa propisima te se može osigurati njihova ispravna primjena. To je moguće i zahvaljujući tomu što se tehnički propisi o kojima se obavješćuje Komisiju prevode na 23 službena jezika EU-a[3].

[1] Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (kodificirani tekst; SL L 241, 17.9.2015., str. 1.–15.).

[2] *Akcijski plan za poboljšanje regulatornog okruženja*, COM(2002) 278 final. Vidjeti i Bolje *zakonodavno uređenje za rast i radna mjesta u Europskoj uniji*, COM(2005) 97 final; *Provedba Lisabonskog programa Zajednice: strategija za pojednostavnjenje regulatornog okruženja,* COM(2005) 535 final; *Strateški pregled politike boljeg zakonodavnog uređenja u Europskoj uniji*, COM(2006) 689; *Drugo strateško preispitivanje politike boljeg zakonodavnog uređenja u Europskoj uniji*, COM(2008) 32, *Treće strateško preispitivanje politike boljeg zakonodavnog uređenja u Europskoj uniji*, COM(2009) 15, *Pametno zakonodavno uređenje u Europskoj uniji*; COM(2010) 543 i COM(2016) 615 final, *Bolje zakonodavno uređenje: ostvarivanje boljih rezultata za jaču Uniju*.

[3] Prijevod na irski jezik nije dostupan.

UVOD

Postupkom obavješćivanja o nacionalnim tehničkim propisima Komisiji i državama članicama EU-a omogućuje se da prije donošenja prouče tehničke propise koje države članice namjeravaju donijeti za proizvode (industrijske i poljoprivredne proizvode te proizvode ribarstva) i za usluge informacijskog društva (vidjeti Prilog 1. Radnom dokumentu službi Komisije priloženom uz ovo Izvješće). Taj se postupak pojednostavnjeno primjenjuje na države članice Europskog udruženja slobodne trgovine (EFTA) koje su potpisnice Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru (EGP) te na Švicarsku i Tursku (vidjeti Prilog 3.).

Njegova je glavna svrha sprječavanje nastanka novih prepreka na unutarnjem tržištu prije no što one uzrokuju negativne posljedice.

Unutarnje tržište jedan je od 10 prioriteta Komisije koja smatra da je bolje funkcioniranje jedinstvenog tržišta mehanizam za izgradnju snažnijeg gospodarstva EU-a i *najveća (...) vrijednost Europe u vremenima sve izraženije globalizacije*[4]. Stoga Komisija nastoji zajedno s državama članicama osloboditi puni potencijal jedinstvenog tržišta *kako bi građani, poduzeća i javna tijela imali pristup robi i uslugama najbolje kvalitete ili cijene*[5]. Kao što je navedeno u Strategiji jedinstvenog tržišta, *jedinstveno tržište jedno je od najvećih postignuća Europske unije*[6]. Prioritet je Komisije uklanjanje preostalih regulatornih i neregulatornih prepreka jedinstvenom tržištu robe i usluga. Europska komisija odlučila je dati novi poticaj jedinstvenom tržištu s pomoću niza ambicioznih i pragmatičnih mjera u ključnim područjima za unutarnje tržište EU-a, kao što su kružno gospodarstvo, ekonomija suradnje, digitalno jedinstveno tržište, unija tržišta kapitala i oporezivanje.

U Komunikaciji *Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća*[7] Komisija je naglasila: *[r]obe čine oko 75 % trgovine unutar EU-a [i] vrijednost trgovine robama među državama članicama EU-a procijenjena je 2014. na 2 900 milijardi EUR.* Time je istaknuta važna uloga trgovine robom u općem kontekstu trgovine na jedinstvenom tržištu (trgovina robom unutar EU-a 2015. je iznosila 20,6 % BDP-a EU-a). U radnom dokumentu službi Komisije priloženom ovoj Komunikaciji ponovno je istaknuta potreba za jačanjem slobodnog kretanja robe i osiguranjem predvidivijeg regulatornog okvira za poduzeća. Direktiva o transparentnosti jedinstvenog tržišta izravno se ili neizravno uzima u obzir u nekoliko naknadnih inicijativa u okviru Strategije jedinstvenog tržišta.

S obzirom na važnost Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta za pravilno funkcioniranje jedinstvenog tržišta robe i usluga informacijskog društva, ovo se Izvješće donosi zajedno s paketom o robi. Taj se paket donosi kako bi se ojačalo povjerenje u jedinstveno tržište, što će poslužiti kao poticaj i omogućiti iskorištavanje njegova cjelokupnog potencijala, a od toga će koristi imati građani i poduzeća. Konkretno, predstavit će se inicijative za unaprjeđenje uzajamnog priznavanja i poboljšanje provedbe zajedničkih pravila EU-a za sigurnost proizvoda.

Direktiva o transparentnosti jedinstvenog tržišta najotvoreniji je i najtransparentniji instrument na jedinstvenom tržištu. To je jedinstven sustav u kojem se naglašavaju transparentnost, dijalog, prevencija i bolje zakonodavno uređenje, a time se sprječava

---

4 https://ec.europa.eu/priorities/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en_0.pdf

5 Vidjeti *Političke smjernice predsjednika Junckera, Novi početak za Europu: moj program za zapošljavanje, rast, pravednost i demokratske promjene. Političke smjernice za sljedeću Europsku komisiju*, https://ec.europa.eu/priorities/internal-market_en.

6 *Strategija jedinstvenog tržišta za Europu – analiza i dokazi, priložena dokumentu Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća*, SWD/2015/0202 final.

7 Vidjeti *Komunikaciju Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća*, COM(2015) 550 final.

nastanak novih prepreka na jedinstvenom tržištu. Direktivom je predviđeno da države članice ravnopravno s Komisijom sudjeluju u ovom postupku, ali ujedno se samim dionicima omogućuje pristup svim nacionalnim tehničkim propisima u pripremi, koji se prevode na 23 službena jezika EU-a. Gospodarski subjekti stoga mogu predvidjeti nastanak prepreka trgovini, a mogu i preuzeti aktivnu ulogu u postupku obavješćivanja kako bi spriječili nepotrebno i skupo administrativno opterećivanje poslovanja.

Direktiva o transparentnosti jedinstvenog tržišta ujedno je važan element dijaloga o sukladnosti s državama članicama[8], koji su obuhvaćeni sastavnicom Strategije jedinstvenog tržišta koja se odnosi na sukladnost i pametnu provedbu[9]. Komisija te dijaloge vidi kao priliku za poboljšanje prenošenja, provedbe i primjene prava EU-a. Ujedno je to i prilika za raspravu s državama članicama o tome kako proaktivno odgovoriti na izazove u provedbi prava EU-a. U tom kontekstu, dijalogom u okviru Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta, zajedno s drugim pokazateljima, Komisiji se olakšava utvrđivanje problematičnih sektora i strukturnih problema u državama članicama.

Uzimajući u obzir ulogu Direktive o jedinstvenom tržištu u sprječavanju stvaranja prepreka na jedinstvenom tržištu robe, Komisija je nedavno predstavila, u okviru paketa o uslugama, zakonodavni prijedlog za samostalni instrument obavješćivanja u području usluga. Time se nastoji modernizirati postojeći postupak obavješćivanja prema Direktivi o uslugama[10], a omogućit će se i prethodna provjera opravdanosti i proporcionalnosti novih nacionalnih propisa kojima bi se moglo ograničiti slobodno kretanje usluga te će se riješiti pitanja o sukladnosti kroz dijalog s državama članicama prije donošenja predloženog zakonodavstva[11].

S obzirom na široko područje primjene Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta, koje obuhvaća sve proizvode (industrijske i poljoprivredne proizvode te proizvode ribarstva), njome se ujedno pridonosi promicanju slobodnog kretanja robe i usluga u novim sektorima digitalnoga gospodarstva te se sprječava stvaranje prepreka trgovini na digitalnom jedinstvenom tržištu EU-a. Postupkom obavješćivanja u okviru Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta pridonosi se stvaranju snažnijeg i povezanijeg digitalnog jedinstvenog tržišta. U kontekstu ekonomije suradnje, cilj je Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta spriječiti donošenje nepravednih i nerazmjernih zahtjeva za pristup tržištu u državama članicama[12].

---

8 Dijalozi o sukladnosti strukturirani su i strateški sastanci s državama članicama koji se redovito organiziraju radi analize stanja u području integracije jedinstvenog tržišta u toj državi članici, a posebno stanja u području prenošenja i aktualnih postupaka zbog povrede prava.

9 Vidjeti odjeljak „Osiguravanje kulture poštovanja i pametne primjene propisa kao doprinosa ostvarivanju pravog jedinstvenog tržišta" u Strategiji jedinstvenog tržišta, http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_hr.

10 Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu, SL L 376, 27.12.2006., str. 36.–68.

11 Vidjeti *Prijedlog Direktive o provedbi Direktive 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu, kojom se utvrđuje postupak obavješćivanja kad je riječ o sustavima ovlašćivanja i zahtjevima povezanima s uslugama* , COM(2016) 821.

12 *Vidjeti Komunikaciju Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija – Europski program za ekonomiju suradnje*, COM(2016) 356 final.

1. KRETANJA OD 2014. DO 2015.

1.1. Primjena postupka obavješćivanja u kontekstu politike „boljeg zakonodavnog uređenja" i za poboljšanje konkurentnosti

U Komunikaciji *Bolje zakonodavno uređenje za rast i radna mjesta u EU-u*[13] iz 2002. Komisija je naglasila da mehanizam preventivne kontrole uspostavljen Direktivom o transparentnosti jedinstvenog tržišta pridonosi poboljšanju kvalitete nacionalnih propisa o proizvodima i uslugama informacijskog društva. Suradnjom Komisije i država članica u kontekstu postupka obavješćivanja nastoji se osigurati jasniji regulatorni okvir za gospodarske subjekte.

U okviru akcijskog plana Komisije za pojednostavnjenje i poboljšanje regulatornog okruženja[14] države članice pozvane su da dostave studije utjecaja (ili njihove zaključke) zajedno s dostavljenim nacrtima tehničkih propisa u okviru Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta, ako su takve studije provedene interno. Provođenjem tih studija utjecaja države članice potiču se da unaprijed razmotre koji bi instrument bilo najprikladnije upotrijebiti, a Komisiji se omogućuje da bolje procijeni nužnost i proporcionalnost predloženih mjera. U razdoblju izvješćivanja države članice dostavile su studije učinka u vezi s 356 obavijesti (gotovo 25 % ukupnog broja obavijesti). To je neznatno više u odnosu na prethodne dvije godine, kada su države članice predale 314 studija učinka u vezi s 1439 obavijesti (približno 22 % ukupnog broja obavijesti).

1.2. Uporaba postupka obavješćivanja za poticanje uzajamnog priznavanja

Direktiva o transparentnosti jedinstvenog tržišta pridonosi boljem uzajamnom priznavanju. Evaluacija nacionalnih propisa, prije njihova donošenja, u svjetlu članaka od 34. do 36. UFEU-a i načela uzajamnog priznavanja, kao i preporuka Komisije da se u dostavljene nacrte nacionalnih propisa uvrsti klauzula o jedinstvenom tržištu gdje je to potrebno, pridonosi smanjenju rizika od nastanka regulatornih prepreka trgovini uslijed donošenja tih propisa. Taj bi se preventivni mehanizam mogao dopuniti korektivnim mehanizmom u slučaju da nadležna tijela pogrešno primijene načelo uzajamnog priznavanja pri donošenju odluka temeljenih na nacionalnim propisima u pojedinačnim slučajevima. Stoga se ovo Izvješće donosi zajedno s paketom o robi, koji sadržava dodatnu inicijativu u okviru Strategije jedinstvenog tržišta, namijenjenu intenzivnom poticanju uzajamnog priznavanja u području robe. Ta je inicijativa osmišljena kako bi gospodarski subjekti počeli dobrovoljno upotrebljavati izjavu o uzajamnom priznavanju te kako bi se pospješila neometana provedba načela o uzajamnom priznavanju. Time bi se trebalo osigurati da se nacionalnim propisima, tijekom njihova čitavog životnog ciklusa, ne stvaraju neopravdane prepreke trgovini.

1.3. Poboljšanja postupka obavješćivanja

Jedan od ciljeva Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta jest prethodno obavješćivanje gospodarskih subjekata, uključujući mala i srednja poduzeća (MSP), o planiranim tehničkim propisima u državama članicama kako bi im se omogućilo da izraze svoja stajališta i prilagode na vrijeme svoje aktivnosti budućim tehničkim propisima[15]. Velik broj odgovora na obavijesti koje šalju dionici pokazuje da se to pravo uvida opsežno koristi te da se njime Komisiji i nacionalnim tijelima olakšava otkrivanje prepreka trgovini.

Komisija je u okviru trajnih aktivnosti usmjerenih ka transparentnosti i učinkovitosti 2015. radila na novoj funkcionalnosti *web*-mjesta Informacijskog sustava tehničkih propisa (TRIS)

---

13 Vidjeti bilješku 2.

14 Vidjeti bilješku 2.

15 Vidjeti uvodnu izjavu broj 7. iz Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta.

[16]. Ta je nova funkcionalnost uvedena u lipnju 2016., a njome se bilo kome omogućuje uporaba *web*-mjesta TRIS-a za podnošenje odgovora bilo koju obavijest tijekom razdoblja mirovanja predviđenog člankom 6. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta.

Komentari se mogu označiti kao povjerljivi tako da su dostupni samo službama Komisije. Novi alat za komentare ujedno omogućuje brz i jednostavan pristup komentarima drugih dionika ako nisu označeni kao povjerljivi, a time komentari drugih sudionika izvan Komisije dobivaju veću vidljivost.

Svi komentari poslani s pomoću tog novog mehanizma odmah će se proslijediti nadležnim službama Komisije, čime se povećava učinkovitost postupka komentiranja. U međuvremenu autori komentara e-poštom dobivaju automatsku potvrdu o primitku.

1.4. Sudska praksa u pogledu Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta

U referentnom razdoblju Sud Europske unije izdao je dvije glavne presude u kojima se upućuje na Direktivu o transparentnosti jedinstvenog tržišta i njezine obveze, čime se pridonosi razjašnjenju nekih aspekata i boljoj definiciji nekih zahtjeva iz Direktive.

U predmetu C-307/13 (*Ivansson i drugi*),[17] Sud je smatrao da, ako se znatno skrati raspored provedbe nacionalne mjere, nacrt tehničkog propisa podliježe obvezi obavijesti Komisije, kao što je utvrđeno u članku 5. stavku 1. trećem podstavku Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta (*Država članica Komisiji ponovno dostavlja nacrt tehničkih propisa […] kada unese izmjene kojima se značajno mijenja njegov opseg ili skraćuje prvobitni raspored provedbe odnosno utvrđuju dodatne specifikacije i zahtjevi ili postojeće specifikacije i zahtjevi čine restriktivnijima*.). Sud je dodao da povreda obveze dostavljanja Komisiji predstavlja povredu postupka u donošenju dotičnih tehničkih propisa i dovodi do neprimjenjivosti predmetnih tehničkih propisa, na način da ih se ne može primijeniti na pojedince.

U predmetu C-98/14 (*Berlington Hungary i drugi*)[18] Sud je presudio da se porezno zakonodavstvo kakvo je ono iz glavnog postupka, koje nije popraćeno nikakvim tehničkim specifikacijama ni drugim zahtjevima čije poštovanje želi osigurati, ne može kvalificirati „*de facto* tehničkim propisom" (članak 1. točka (f) Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta) i da se koncept „*de facto* tehničkih propisa" ne odnosi na same fiskalne mjere nego na tehničke specifikacije ili druge zahtjeve koji su s njima povezani.

Sud je naveo i da odredbe nacionalnog zakonodavstva kojima se zabranjuje iskorištavanje automata za igre na sreću izvan casina predstavljaju „tehničke propise" u smislu članka 1. točke (f) Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta, čiji se nacrti moraju dostaviti Komisiji u skladu s člankom 5. stavkom 1. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta. Sud je presudio da *nacionalna mjera koja organizaciju određenih igara na sreću pridržava isključivo casinima predstavlja „tehnički propis" u smislu navedenog članka [1. točke (f) Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta], ako može znatno utjecati na narav ili prodaju proizvoda koji se koriste u tom kontekstu*.

---

16 http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hr/.

17 Predmet je pokrenut pred Sudom u kontekstu zahtjeva za prethodnu odluku u vezi s tumačenjem članka 8. stavka 1. trećeg podstavka Direktive 98/34/EZ (SL 1998 L 204., str. 37) o obvezi dostavljanja Komisiji eventualnih promjena u nacrtima koji su prethodno dostavljeni Komisiji u okviru gore navedene Direktive, a kojima se znatno mijenja područje primjene, skraćuje prvobitni raspored provedbe odnosno utvrđuju dodatne specifikacije ili zahtjevi ili postojeće specifikacije i zahtjevi čine restriktivnijima.

18 Predmet je pokrenut pred Sudom u kontekstu zahtjeva za prethodnu odluku u vezi s, među ostalim, tumačenjem članaka 1., 8. i 9. Direktive 98/34/EZ. Predmet se odnosi na regulaciju aparata za igre na sreću.

Sud je presudio i da svrha članaka 5. i 6. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta, u kojima su opisani koraci u postupku obavješćivanja, *nije dodjela prava pojedincima, tako da njihova povreda od države članice ne dovodi do nastanka prava pojedinaca da od nje temeljem prava Unije dobiju naknadu štete pretrpljene tom povredom.*

Tim je presudama dodatno pojašnjeno tumačenje članaka 1., 5. i 6. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta, a posebno obavješćivanje o izmjenama prethodno dostavljenih zakona, koncept tehničkih propisa i činjenica da se zbog kršenja postupka ne može tražiti naknada štete. To će državama članicama i Komisiji omogućiti bolju primjenu Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta.

2. PRIMJENA POSTUPKA OBAVJEŠĆIVANJA

1.5. Djelotvornost: opći pregled

► **Broj obavijesti i uključenih sektora**

Od 2014. do 2015. Komisija je zaprimila 1382 obavijesti (655 u 2014. i 727 u 2015.)[19]. To je malo smanjenje u odnosu na prethodne dvije godine (1484 obavijesti).

Uočene su znatne razlike među državama članicama u broju obavijesti – neke zemlje prosječno šalju više od 50 obavijesti godišnje, a druge manje od 10. I ako se ta razlika može djelomično objasniti drukčijom organizacijom državnih tijela (npr. ako regionalna/lokalna tijela imaju regulatorne ovlasti), nedostatkom svijesti ili intenzivnim, odnosno manje intenzivnim regulatornim aktivnostima, zbog nje ipak nastaje sumnja u potpunu sukladnost nekih zemalja članica u pogledu obveza izvješćivanja. To je moguće objasniti time što neka nacionalna regulatorna tijela pri planiranju regulatornog postupka donošenja odluka još ne uzimaju u obzir postupak obavješćivanja iz Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta, a posebno planirano razdoblje mirovanja od tri mjeseca.

[19] Te brojke ne obuhvaćaju obavijesti zemalja članica EFTA-a koje su potpisnice Sporazuma o EGP-u (Norveška, Lihtenštajn i Island), Turske i Švicarske. U razdoblju izvješćivanja te su zemlje dostavile 85 obavijesti (44 zemlje EFTA-e/EGP-a, 22 Turska i 19 Švicarska). Dodatne informacije o tim obavijestima potražite u Prilogu 3.

Države članice	2014.	2015.
Austrija	38	43
Belgija	20	20
Bugarska	6	13
Hrvatska	10	4
Cipar	14	3
Češka	26	37
Danska	29	39
Estonija	18	17
Finska	34	37
Francuska	49	69
Njemačka	50	61
Grčka	7	8
Mađarska	24	22
Irska	6	2
Italija	29	20
Latvija	15	21
Litva	4	8
Luxembourg	2	1
Malta	5	1
Nizozemska	59	44
Poljska	25	36
Portugal	7	22
Rumunjska	24	17
Slovačka	23	35
Slovenija	8	6
Španjolska	21	30
Švedska	38	32
Ujedinjena Kraljevina	64	79

Moguće je uočiti korelaciju između veličine država članica i broja obavijesti – veće države članice općenito šalju više obavijesti od srednje velikih i malih. To je djelomično moguće objasniti većim brojem regionalnih i lokalnih tijela koja imaju obvezu dostavljanja nacrta tehničkih propisa. No to nije uvijek slučaj: primjerice, u nekim slučajevima srednje velike države članice dostavile su više obavijesti od nekih većih država.

Kao i u prethodnom razdoblju izvješćivanja, u ovom je razdoblju za građevinski sektor zabilježen najveći broj obavijesti. Mnoge mjere odnosile su se na energetsku učinkovitost zgrada i betonskih konstrukcija, kolnike i njihove dijelove te protupožarnu zaštitu zgrada.

Kao i u prethodnom razdoblju izvješćivanja, drugi najveći broj obavijesti zabilježen je za **poljoprivredne proizvode, proizvode ribarstva i akvakulture te druge prehrambene proizvode.** U toj kategoriji nekoliko mjera odnosilo se na higijenu hrane, sastav i označivanje hrane i pića, ambalažu hrane, minimalnu cijenu alkoholnih pića, sastav alkoholnih i bezalkoholnih pića, njihovo stavljanje na tržište te znakove kvalitete i podrijetla.

Brojne obavijesti upućene su i u **sektoru telekomunikacija** (radijska oprema i telekomunikacijska terminalna oprema, radijska sučelja, hardver i softver za prikupljanje podataka, upravljanje njima te upotrebu podataka prikupljenih elektroničkim mehanizmima ugrađenima u vozila (crna kutija)).

Niz obavijesti odnosio se na proizvode i usluge **igara na sreću**.

Konačno, niz obavijesti odnosio se na **sektor zaštite okoliša** (uglavnom ambalaža i ambalažni otpad, proizvodi koji se mogu reciklirati, prerada biorazgradivog otpada) (vidjeti Prilog 2.3.).

► **Pitanja na koja je Komisija odgovorila**

U **neusklađenim područjima**, koja je zbog nepostojanja sekundarnog zakonodavstva potrebno uskladiti s člancima 34.–36. (slobodno kretanje robe) te 49. i 56. (pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), reakcije Komisije bile su namijenjene skretanju pozornosti država članica na potencijalne prepreke trgovini nakon procjene nužnosti i razmjernosti mjere u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije. Stoga je Komisija nastojala osigurati usklađenost s tim načelima i osim toga nastavila pozivati države članice da umetnu klauzule o uzajamnom priznavanju u svaki nacrt tehničkih propisa koji nije obuhvaćen usklađenim područjima.

Ako su nacionalne mjere djelomično obuhvaćene **usklađenim područjima**, Komisija je reagirala kako bi se nacionalne mjere uskladile sa sekundarnim zakonodavstvom EU-a.

- U razdoblju 2014.–2015. države članice dostavile su 303 nacrta tehničkih propisa u području **građevinarstva** (151 u 2014. i 152 u 2015.). Ti su se nacrti odnosili na sve vrste građevnih proizvoda, među ostalim na mostovne konstrukcije i betonske cestovne konstrukcije, kose krovne pokrove za zgrade, opremu za gašenje požara i spašavanje, toplinsku izolaciju, sintetičke materijale za popunjavanje, betonske konstrukcije, električne instalacije na betonskim konstrukcijama i u njima, metalne materijale u dodiru s vodom za piće.

  Komisija je posebno provjerila nacrt tehničkih propisa s dodatnim tehničkim zahtjevima ili ispitivanjima za građevne proizvode kojima se otežava slobodno kretanje proizvoda označenih oznakom CE. Dostavljeni nacrti provjereni su ponajprije u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ[20].

  Komisija je provjerila nacrt zakonodavstva kojim se zabranjuje ugradnja peći na fosilna goriva i peći na prirodni plin u novim zgradama, osim kad je za naftne i plinske peći potrebna samo obnovljiva energija. Dostavljeni je nacrt provjeren u skladu s Direktivom 2009/142/EZ o plinskim aparatima (GAD)[21] i Direktivom 92/42/EEZ o zahtjevima za stupanj djelovanja novih toplovodnih kotlova na tekuća ili plinovita goriva[22].

  Procjena tehničkih propisa koji se odnose na energetsku učinkovitost zgrada obavljena je u skladu s Direktivom 2012/27/EU o energetskoj učinkovitosti[23], Direktivom 2010/31/EU o energetskoj učinkovitosti zgrada[24] i Direktivom

[20] Uredba (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ, SL L 88, 4.4.2011., str. 5.–43.

[21] Direktiva 2009/142/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o aparatima na plinovita goriva, SL L 330, 16.12.2009., str. 10.–27.

[22] Direktiva Vijeća 92/42/EEZ od 21. svibnja 1992. o zahtjevima za stupanj djelovanja novih toplovodnih kotlova na tekuća ili plinovita goriva, SL L 167, 22.6.1992., str. 17.–28.

[23] Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetskoj učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ, SL L 315, 14.11.2012., str. 1.–56.

[24] Direktiva 2010/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o energetskoj učinkovitosti zgrada, SL L 153, 18.6.2010., str. 13.–35.

2009/125/EZ o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju[25].

Komisija je proučila i nacrt zakonodavstva o zahtjevima za komunikacijsku opremu na autocestama. Dostavljeni nacrt analiziran je u okviru Direktive 1999/5/EZ[26], Direktive 2006/95/EZ[27] i Direktive 2004/108/EZ[28].

- U **sektorima poljoprivrede, ribarstva i prehrambenih proizvoda** od 2014. do 2015. države članice dostavile su 266 nacrta tehničkih propisa (133 u 2014. i 133 u 2015.) Ti su se nacrti odnosili, među ostalim, na materijale koji dolaze u dodir s hranom, energetska pića, transmasti u prehrambenim proizvodima, vina i žestoka pića, oznake kvalitete hrane, dobrobit životinja i stavljanje na tržište proizvoda od krzna.

  Određene države članice dostavile su nacrte propisa o utvrđivanju oznaka kojima se kvaliteta proizvoda povezuje s njegovim podrijetlom. Te su obavijesti provjerene u skladu s odredbama Ugovora o slobodnom kretanju robe i Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode[29].

  Tijekom relevantnog razdoblja Komisija je provjerila mnoge obavijesti o higijeni hrane te izdala detaljna mišljenja i primjedbe o njihovoj sukladnosti s Uredbom (EZ) br. 852/2004 o higijeni hrane[30], Uredbom (EZ) br. 853/2004 o utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla[31] i Uredbom (EZ) br. 854/2004 o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi[32].

  Ostale obavijesti odnosile su se na označivanje hrane pa je Komisija ocijenila njihovu usklađenost s Uredbom (EU) br. 1169/2011 o informiranju potrošača o hrani[33] , a posebno s odredbama o nutritivnim deklaracijama ili drugim odredbama o informiranju potrošača specifičnim za pojedine sektore[34].

---

25 Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju, SL L 285, 31.10.2009., str. 10.–35.

26 Direktiva 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 1999. o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi i o uzajamnom priznavanju njihove sukladnosti, SL L 91 od 7.4.1999., str. 10.–28.

27 Direktiva 2006/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na električnu opremu namijenjenu za uporabu unutar određenih naponskih granica, SL L 374 od 27.12.2006., str. 10.–19.

28 Direktiva 2004/108/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na elektromagnetsku kompatibilnost, SL L 390 od 31.12.2004., str. 24.–37.

29 Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode, SL L 343, 14.12.2012., str. 1.–29.

30 Uredba (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o higijeni hrane, SL L 139, 30.4.2004., str. 1.–54.

31 Uredba (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla, SL L 139, 30.4.2004., str. 55.–205.

32 Uredba (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi, SL L 139, 30.4.2004., str. 206.–320.

33 Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva

- U sektoru **usluga informacijskog društva** bilo je 69 obavijesti (25 u 2014. i 44 u 2015). Mnoge su obavijesti bile iz područja igara na sreću, dok su se druge odnosile, među ostalim, na autorska prava u digitalnom okruženju, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, elektroničku trgovinu, elektronički potpis i ostale usluge povjerenja.

- U sektoru **mjeriteljstva** bilo je 67 obavijesti (37 u 2014. i 30 u 2015). Ti nacrti odnosili su se na različite vrste mjernih uređaja poput plinomjera, mjerača potrošnje električne energije i topline, taksimetara ili prizmatskih refraktometara te su u njima navedeni posebni zahtjevi koje ti instrumenti moraju ispuniti. Obavijesti o plinomjerima, mjeračima električne energije i topline te taksimetrima uglavnom su se analizirale u skladu s Direktivom 2004/22/EZ o mjernim instrumentima[35]. Novost su bili projekti za nove pametne mjerne sustave, koji također moraju biti u skladu s Direktivom 2004/22/EZ, a koji su prilično složeni zbog potrebe kombiniranja inženjerstva s aspektima IT-a i komunikacije, zaštite privatnosti podataka i sigurnosti.

- U sektoru **kemikalija** Komisija je zaprimila 69 obavijesti (33 u 2014. i 36. u 2015.). Glavnina obavijesti odnosila se na biocidne proizvode, gnojiva, proizvode za zaštitu bilja i proizvode obuhvaćene Uredbom REACH i uglavnom su provjerene u okviru Uredbe (EZ) br. 1907/2006 o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija („REACH”)[36], Uredbe o biocidnim proizvodima[37] i Uredbe (EZ) br. 1107/2009 o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja[38].

- U **sektoru zaštite okoliša** Komisija je provjerila 86 nacrta propisa (42 u 2014. i 44. u 2015.) Neki dostavljeni nacrti odnosili su se na ambalažni otpad, a u njima su navedeni problemi u vezi s kompatibilnošću s usklađenim zakonodavstvom EU-a, posebno Direktivom 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu[39] (primjerice u vezi sa zahtjevima za zabranu lakih plastičnih vrećica), i u vezi s člancima od 34. do 36. UFEU-a za neusklađene aspekte (primjerice u vezi s odredbom o uzajamnom priznavanju ili uporabi nacionalnih standarda za jednokratne plastične vrećice ili plastične čaše i tanjure).

Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004, SL L 304, 22.11.2011., str. 18.–63.

34 Uredba (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000, SL L 354, 28.12.2013., str. 1.–21.

35 Direktiva 2004/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o mjernim instrumentima, SL L 135, 30.4.2004., str. 1.–80.

36 Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ, SL L 396, 30.12.2006., str. 1.–849.

37 Uredba (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda, SL L 167, 27.6.2012., str. 1.–123.

38 Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ, SL L 309, 24.11.2009., str. 1.–50.

39 Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu, SL L 365, 31.12.1994., str. 10.–23.

Primjenom postupka obavješćivanja Komisiji je omogućeno da intervenira u sektorima u kojima je predviđeno ili započeto usklađivanje na razini Europske unije te se države članice tako spriječilo da uvedu različite nacionalne mjere. U skladu s člankom 6. stavkom 3. i člankom 6. stavkom 4. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta Komisija je od države članice koja dostavlja nacrt zatražila odgodu donošenja dostavljenih nacrta zakonodavstva na dvanaest mjeseci od datuma obavijesti u sljedećim područjima: elektronički potpisi, elektroničko arhiviranje, elektronička dostava preporučene pošte, usluge elektroničkog žiga i certifikacije (obavijesti 2013/584/B i 2013/585/B) i zahtjevi za mlijeko i mliječne proizvode, sladolede i jestiva ulja i masti (obavijest 2015/169/CZ).

Stoga se Direktivom o transparentnosti jedinstvenog tržišta pridonosi izbjegavanju fragmentiranosti jedinstvenog tržišta u područjima u kojima je predviđeno usklađivanje ili je ono u tijeku, a gospodarskim subjektima nastoji se pružiti veća sigurnost i stabilnost u pravnom okviru.

► Pozitivni primjeri u kojima se ogleda učinak Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta

- Komisija je 2014. izdala detaljno mišljenje o talijanskoj obavijesti o regionalnom logotipu u kojem je porijeklo širokog raspona proizvoda povezano s njihovom kvalitetom. Komisija je tvrdila da bi takva mjera bila suprotna članku 34. UFEU-a jer bi se potrošače potaknulo da kupuju nacionalne proizvode nauštrb uvezenih. Talijanske su vlasti nakon dijaloga uklonile prepreku izbacivanjem upućivanja na porijeklo proizvoda obuhvaćenih dostavljenim nacrtom.
- Mađarska je 2014. dostavila nacrt mjere za uspostavu inspekcija kojima se željelo provjeriti jesu li subjekti platili PDV na proizvode od vina bez zemljopisne oznake koji su se prodavali u Mađarskoj. Te su inspekcije bile podložne plaćanju naknade. Komisija je izdala detaljno mišljenje u kojem tvrdi da je plaćanje pristojbe za nadzor plaćanja PDV-a suprotno Uredbi (EU) br. 1308/2013 o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda[40]. Nakon što su mađarske vlasti donijele mjeru, Komisija je pokrenula istragu koja je u konačnici zatvorena jer sporna mjera nakon 31. srpnja 2017. više nije bila na snazi (mađarska tijela nisu joj produljila valjanost). Postupak obavješćivanja stoga se pokazao korisnim u utvrđivanju prepreke trgovini, koja je u konačnici uklonjena istragom.
- Francuske su vlasti 2015. Komisiji dostavile nacrt mjere za definiranje logotipa koji bi se koristio za industrijske i zanatske proizvode zaštićene oznakama zemljopisnog podrijetla. Komisija je izdala detaljno mišljenje i ustvrdila da uvođenje logotipa, koji je sadržavao plavi i crveni obrub oko inicijala „IG" [indication géographique – oznaka zemljopisnog podrijetla] i riječ „FRANCUSKA", može upućivati na mjeru s istovrsnim učinkom prema članku 34. UFEU-a. Komisija je posebno smatrala da bi se tim logotipom, kojim se naglašava francusko porijeklo dotičnih proizvoda, premašio cilj potvrde specifičnog lokalnog ili regionalnog porijekla proizvoda te bi se potrošače potaklo na kupnju proizvoda s tim logotipom i na isključenje proizvoda iz drugih država članica. Francuske vlasti uvažile su te prigovore i izmijenile nacrt logotipa na način koji je Komisiji bio prihvatljiv.
- Francuska je 2015. dostavila nacrt tehničkog propisa u kojem se izlažu očekivani rezultati osobne zaštitne opreme (PPE) koja se koristila za zaštitu operatora i radnika

[40] Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007, SL L 347, 20.12.2013., str. 671.–854.

od sintetiziranih proizvoda za zaštitu bilja te je predložila primjerene testove. Komisija je izdala detaljno mišljenje u kojem izražava svoju zabrinutost u vezi s odredbom o uzajamnom priznavanju u dostavljenm nacrtu. Prema tom nacrtu, moglo bi se dokazati na bilo koji drugi način da su odijela u skladu s osnovnim zahtjevima zdravlja i sigurnosti iz Direktive Vijeća 89/686/EEZ o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na osobnu zaštitnu opremu[41] (Direktiva o PPE-u), pod uvjetom da se tim načinom jamči ista razina zaštite za operatore i radnike kao i testnim uvjetima i zahtjevima za informacije koji su opisani u francuskom nacrtu. Komisija je smatrala da se zbog te odredbe testni uvjeti i zahtjevi za informacije u dostavljenom tekstu mogu smatrati obveznima i suprotnima članku 4. stavku 1. Direktive o PPE-u: „Države članice ne smiju zabraniti, ograničiti niti ometati stavljanje na tržište osobne zaštitne opreme ili dijelova osobne zaštitne opreme ako su u skladu s odredbama ove Direktive, uključujući postupke o certifikaciji iz poglavlja II." Francuske vlasti na odgovarajući su način izmijenile tekst i uvažile zabrinutost Komisije.

- Ujedinjena Kraljevina 2014. je dostavila nacrt kojim je predviđeno da bi komunikacijska oprema za autoceste trebala biti sukladna Direktivi o niskom naponu (LVD)[42], Direktivi o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi (R&TTE)[43] te Direktivi o elektromagnetskoj kompatibilnosti (EMC)[44], a k tomu i nizu usklađenih dobrovoljnih normi. Komisija je izdala detaljno mišljenje u kojem podsjeća da, ako proizvodi spadaju u područje primjene specifičnog zakonodavstva EU-a o usklađivanju kojim je predviđena oznaka CE (primjerice LVD, EMC, R&TTE), moraju biti usklađeni s tim zakonodavstvom i ne podliježu odredbama dostavljenog nacrta kojima se reguliraju isti rizici. Ujedinjena Kraljevina izmijenila je nacrt uklonivši iz dostavljenog nacrta bilo kakav zahtjev za usklađivanjem s dobrovoljnim usklađenim normama prema direktivama o oznakama CE.

► Najčešće prepreke

Direktiva o transparentnosti unutarnjeg tržišta služi, među ostalim, za utvrđivanje područja s ponavljajućim preprekama slobodnom kretanju robe i slobodi pružanja usluga informacijskog društva, kao i otkrivanje potreba za usklađivanjem kako bi se osiguralo bolje funkcioniranje jedinstvenog tržišta[45].

U analiziranom razdoblju Komisija je u tom smislu utvrdila nekoliko ponavljajućih prepreka u dostavljenom nacrtu zakonodavstva, a najrelevantnije prepreke navedene su u nastavku.

Odredbe o uzajamnom priznavanju

Komisija je često reagirala na dostavljene nacrte tehničkih odredbi u koje odredba o uzajamnom priznavanju nije uvrštena ili nije sastavljena u skladu sa standardom utvrđenim u

41 Direktiva Vijeća 89/686/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na osobnu zaštitnu opremu, SL L 399, 30.12.1989., str. 18.–38.

42 Direktiva 2014/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstva država članica o stavljanju na raspolaganje električne opreme na tržištu namijenjene za uporabu unutar određenih naponskih granica, SL L 96, 29.3.2014., str. 357.–374.

43 Direktiva 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 1999. o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi i o uzajamnom priznavanju njihove sukladnosti, SL L 091, 7.4..1999., str. 10.–28.

44 Direktiva 2004/108/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na elektromagnetsku kompatibilnost i stavljanju izvan snage Direktive 89/336/EEZ, SL L 390, 31.12.2004., str. 24.–37.

45 Vidjeti uvodnu izjavu 15. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta.

Komunikaciji Komisije o tumačenju lakšega pristupa proizvoda tržištima drugih država članica: praktična primjena uzajamnog priznavanja (2003/C 265/02). Neke države članice opravdale su izostanak odredbe o uzajamnom priznavanju u svojim nacrtima uvrštavanjem opće odredbe o uzajamnom priznavanju u osnovno zakonodavstvo. U tim slučajevima Komisija je ipak državama članicama koje podnose obavijest preporučila da u dostavljene nacrte uvrste opće upućivanje na odredbu o uzajamnom priznavanju u temeljnom zakonodavstvu kako bi osigurale potrebnu pravnu sigurnost za poslovne subjekte.

Nepravilna tehnika sastavljanja pravnih tekstova – ponavljanje odredbi iz uredbi EU-a

Jedno od najčešćih pitanja na koja je Komisija odgovorila u detaljnim mišljenjima izdanima na temelju uredbi EU-a koje se primjenjuju u području higijene hrane odnosilo se na ponavljanje, često djelomično, odredbi iz primjenjivih uredbi EU-a u dostavljenim nacrtima tehničkih propisa. Prema Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, uredba ima opću primjenu, u cijelosti je obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama (članak 288. UFEU-a). Stoga države članice ne mogu utvrđivati pravila u području koje je regulirano izravno primjenjivim zakonodavstvom EU-a, čak ni ako su ta pravila identična, jer bi se njima omela ispravna primjena zakonodavstva EU-a i uzrokovala nesigurnost u pogledu cjelovite primjene relevantnog zakonodavstva EU-a.

Nepravilna provedba izuzeća predviđenih propisima o higijeni hrane

Utvrđeno je nekoliko potencijalnih kršenja s obzirom na provedbu u državama članicama koje dostavljaju obavijesti o izuzećima i klauzulama o fleksibilnosti sadržanima u tri uredbe (npr. članak 1. stavci 3. i 5. i članak 10. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 853/2004 o utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla). Države članice pogrešno su provele ta izuzeća ili su učinile više od onoga što je njima dopušteno.

Neopravdane prepreke povezane s uslugama informacijskog društva

U području usluga informacijskog društva Komisija je utvrdila ponavljajuće probleme u dostavljenim nacrtima koji se odnose na igre na sreću. Stoga je izdano 14 detaljnih mišljenja (6 u 2014. i 8 u 2015.). Glavni razlozi odnosili su se na neopravdana ili nesrazmjerna ograničenja slobodnog pružanja usluga i slobode poslovnog nastana prema člancima 49. i 56. UFEU-a. Primjerice, Komisija je pokrenula raspravu o uvjetima za dodjelu monopola i licencija priređivačima igara na sreću, uvjetima poslovnog nastana u državi članici davatelja usluga ili njegovoj infrastrukturi za IKT ili u vezi s blokiranjem internetskih stranica.

Druga ponavljajuća pitanja u detaljnim mišljenjima u vezi s igrama na sreću odnosila su se na sukladnost s Direktivom 95/46/EZ o zaštiti podataka, ograničenja slobodnog kretanja robe (članci 34.–36. UFEU-a) te kršenje sekundarnog zakonodavstva o proizvodima kao što je Uredba (EZ) br. 765/2008 o stavljanju proizvoda na tržište, akreditaciji i nadzoru tržišta, Direktiva 2006/42/EZ o strojevima, Direktiva 1999/5/EZ o o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi, Direktiva 2014/30/EU o elektromagnetskoj kompatibilnosti i Direktiva 2014/35/EU o niskom naponu. Primjerice, Komisija je izrazila zabrinutost u vezi s obveznom oznakom CE, procjenom tijela za procjenu sukladnosti ili nepriznavanjem inozemnih tijela za procjenu sukladnosti.

Norme – obvezna primjena i propisivanje dodatnih metoda testiranja

Drugo ponavljajuće pitanje odnosi se na umetanje dobrovoljnih usklađenih europskih normi u nacionalno pravo kako bi se one učinile obveznima.

U tom kontekstu – u okviru direktiva „novog pristupa” – obvezni su samo „temeljni zahtjevi” navedeni u direktivama o usklađivanju. Europske usklađene norme jedan su od načina na koje

se može zajamčiti pretpostavka sukladnosti s obveznim temeljnim zahtjevima i stoga bi se trebale i dalje primjenjivati na dobrovoljnoj osnovi.

Kada bi države članice te norme učinile obveznima, nastale bi prepreke trgovini na unutarnjem tržištu jer proizvodi sukladni temeljnim zahtjevima direktiva „novog pristupa", koji nisu sukladni europskim usklađenim normama, ne bi mogli biti u slobodnom prometu u tim državama članicama.

Štoviše, neke države članice namjeravale su razviti i propisati dodatne (nestandardizirane) metode testiranja uz one predviđene usklađenim normama iako one ne mogu nametati dodatne nacionalne metode s obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije te primarno i sekundarno zakonodavstvo EU-a. Nacionalni (čak i dobrovoljni postupci) povezani s provjerom/testiranjem karakteristika koje nisu usklađene u usklađenim normama stoga nisu dopušteni.

O svim prethodno navedenim praksama koje se uvijek iznova ponavljaju raspravljalo se s državama članicama u okviru Stalnog odbora za tehničke propise, koji se sastaje dvaput godišnje. K tomu, o tim će se praksama raspravljati i u kontekstu bilateralnih sastanaka o usklađenosti s državama članicama.

► **Reakcije**

Direktivom o transparentnosti jedinstvenog tržišta omogućuje se formalna i strukturirana razmjena informacija između država članica i Komisije te među državama članicama tijekom procjene dostavljenih nacrta. Intenzitet te razmjene vidljiv je iz velikog broja reakcija koje Komisija i države članice šalju po primitku obavijesti te po odgovorima država članica koje šalju obavijesti i naknadnoj razmjeni poruka. Zahvaljujući toj razmjeni informacija države članice mogu utvrditi razinu sukladnosti dostavljenih nacrta sa zakonodavstvom Europske unije. Kada je to potrebno, stručnjaci iz službi Komisije sastaju se sa stručnjacima iz država članica kako bi razjasnili otvorena pitanja. Komisija isto tako može državama članicama poslati zahtjeve za dodatne informacije kako bi se razjasnilo područje primjene dostavljenih tehničkih propisa.

Intenzitet tog dijaloga prikazan je u tablici u nastavku u kojoj je naveden broj obavijesti po državi članici za svaku godinu razdoblja koje se uzima u obzir, kao i komentari i detaljno mišljenje koje Komisija izdaje u vezi s tim obavijestima[46].

[46] U tablici se upotrebljava različita metodologija no u ostatku Izvješća radi izračuna broja detaljnih mišljenja i komentara koje Komisija izdaje. U ostatku Izvješća upućuje se na detaljna mišljenja i komentare izdane u tijeku relevantnog razdoblja (2014. i 2015.), u tablici se upućuje na detaljna mišljenja i komentare izdane u kontekstu obavijesti poslanih 2014. i 2015. Stoga, tablica sadržava detaljna mišljenja i komentare izdane na početku 2016. za obavijesti s kraja 2015. Slično tomu, tablica ne obuhvaća detaljna mišljenja i komentare izdane na početku 2014. za obavijesti s kraja 2013.

Države članice	2014.			2015.		
	Obavijesti	Komentari	d.m.	Obavijesti	Komentari	d.m.
Austrija	38	10	2	43	14	1
Belgija	20	3	2	20	1	2
Bugarska	6	0	1	13	1	4
Hrvatska	10	2	1	4	2	0
Cipar	14	5	2	3	1	0
Češka	26	4	0	37	11	6
Danska	29	6	3	39	5	4
Estonija	18	9	0	17	3	2
Finska	34	2	1	37	13	2
Francuska	49	15	5	69	8	15
Njemačka	50	6	5	61	7	4
Grčka	7	3	0	8	3	3
Mađarska	24	10	5	22	5	3
Irska	6	2	1	2	0	1
Italija	29	7	4	20	2	4
Latvija	15	2	2	21	3	2
Litva	4	3	7	8	1	9
Luxembourg	2	0	0	1	0	0
Malta	5	3	1	1	1	0
Nizozemska	59	11	0	44	5	2
Poljska	25	3	3	36	8	2
Portugal	7	4	2	22	4	3
Rumunjska	24	11	3	17	9	2
Slovačka	23	7	2	35	9	2
Slovenija	8	1	2	6	1	1
Španjolska	21	9	3	30	8	4
Švedska	38	6	1	32	6	0
Ujedinjena Kraljev	64	9	4	79	10	4
Ukupno	**655**	**153**	**62**	**727**	**141**	**82**

U razdoblju koje se razmatra Komisija je izdala 141 detaljno mišljenje (60 u 2014.; 81 u 2015.), što je 10,2 % ukupnog broja nacrta koje su države članice dostavile tijekom razdoblja izvješćivanja. Iz te je brojke vidljiv porast broja detaljnih mišljenja koje je izdala Komisija za 10 % u usporedbi s prethodne dvije godine. Države članice izdale su 131 detaljno mišljenje (64 u 2014. i 67 u 2015.), odnosno manje no tijekom prethodne dvije godine (157 detaljnih mišljenja). Tijekom razdoblja izvješćivanja izdano je 589 komentara (634 su izdana tijekom prethodne dvije godine), od čega je 352 izdala Komisija (161 u 2014. i 191 u 2015.), a 237 države članice (112 u 2014. i 125. u pogledu obavijesti iz 2015.) (vidjeti priloge 2.4. i 2.6.).

U tablici u nastavku prikazan je broj reakcija (komentara i detaljnih mišljenja) koje je svaka država članica izdala u razdoblju izvješćivanja. Iz brojeva u tablici vidljive su neke naznake o sudjelovanju država članica u dijalogu koji se aktivira slanjem obavijesti te o posebnim interesima nekih država članica čije se reakcije u većoj mjeri odnose na specifične sektore. Austrija, Francuska, Njemačka, Italija, Poljska, Španjolska i Ujedinjena Kraljevina neke su od najaktivnijih država članica. Iz analize reakcija po državi članici i sektoru vidljiv je poseban interes Austrije, Francuske, Italije, Slovačke i Španjolske za sektore poljoprivrede, ribarstva i prehrambenih proizvoda; Njemačke za sektor telekomunikacija; Poljske za sektor mehanike; i

Malte za sektor opreme za domaćinstvo i slobodno vrijeme (uglavnom povezano s aparatima za igre na sreću).

	Građevina	Poljoprivreda, ribarstvo i prehrambeni proizvodi	Prijevoz	Energija, minerali, drvo	Telekomunikacij	Strojevi	98/48/EZ Usluge	Zaštita okoliša	Oprema za kućanstvo i slobodno vrijem	Lijekovi i kozmetika	Kemikalije	Roba i razni proizvodi	Zdravlje, medicinska oprema
Austrija	2	10	1	1	0	5	1	3	3	2	2	1	0
Belgija	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bugarska	2	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	5	0
Hrvatska	0	4	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Češka	0	8	0	0	0	2	0	0	0	0	0	5	0
Danska	0	4	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Estonija	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Finska	0	2	0	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Francuska	3	9	0	3	0	4	1	1	0	1	1	2	0
Njemačka	4	4	1	0	35	2	0	0	0	8	0	2	0
Grčka	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0
Madarska	0	8	0	0	0	1	0	0	0	0	1	2	0
Irska	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
Italija	0	11	2	0	2	1	0	1	0	0	2	6	0
Litva	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0
Malta	0	0	0	0	0	0	1	0	10	0	0	0	0
Nizozemska	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0
Poljska	6	5	1	0	0	10	0	2	0	0	3	8	0
Portugal	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	5	0
Rumunjska	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	5	0
Slovačka	0	13	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	0
Slovenija	0	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Španjolska	3	25	0	1	0	0	0	1	0	0	0	7	0
Švedska	1	3	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0
Ujedinjena Kralje	2	4	0	1	0	1	0	4	0	1	2	6	0

Zahvaljujući pristupu svim obavijestima i svim porukama razmijenjenima u okviru dijaloga, države članice mogu upotrebljavati Direktivu o transparentnosti jedinstvenog tržišta kao alat za utvrđivanje referentnih vrijednosti. To im omogućuje da temeljem ideja svojih partnera riješe zajedničke probleme u vezi s tehničkim propisima i da utvrde kada bi nacrt tehničkog propisa mogao biti suprotan pravu EU-a.

U 3 slučaja Komisija je pozvala predmetne države članice da odgode donošenje dostavljenih propisa za jednu godinu od dana njihova primitka jer je rad Europske unije na usklađivanju u tom području bio u tijeku (vidjeti Prilog 2.5.).

1.6. Primjena hitnog postupka

Od ukupno 1382 obavijesti, države članice uputile su 76 zahtjeva (40 u 2014. i 36 u 2015.) za primjenu hitnog postupka na dostavljene nacrte. Komisija je potvrdila stroge uvjete za primjenu hitnog postupka propisane Direktivom o transparentnosti jedinstvenog tržišta, točnije ozbiljne i nepredvidive okolnosti, posebno u odnosu na zaštitu zdravlja i sigurnosti. Stoga je primjena hitnog postupka odbijena u slučajevima u kojima obrazloženje nije dostatno utvrđeno ili se temeljilo isključivo na gospodarskim razlozima ili administrativnom kašnjenju na nacionalnoj razini te u slučajevima kada nije došlo do nepredvidivih okolnosti. U 60 slučajeva ocijenjeno je da je hitni postupak opravdan (29 u 2014. i 31 u 2015.), posebno u vezi s psihotropnim tvarima, kontrolom narkotika, medicinskim proizvodima, borbom protiv terorizma, oružjem, pesticidima, infekcijom pčela, zabranom proizvoda koji su štetni za zdravlje i pirotehničkim sredstvima (vidjeti Prilog 2.7.).

1.7. Obavijesti o „fiskalnim ili financijskim poticajnim mjerama”

U skladu s Direktivom o transparentnosti jedinstvenog tržišta, države članice moraju dostaviti fiskalne i financijske poticaje, tj. tehničke propise povezane s fiskalnim ili financijskim mjerama kojima se utječe na potrošnju proizvoda ili usluga poticanjem poštovanja takvih tehničkih propisa. Za takve je tehničke propise specifično da se razdoblje mirovanja ne primjenjuje.

U razdoblju od 2014. do 2015. države članice dostavile su 70 nacrta propisa (35 u 2014. i 35 u 2015.) kao „fiskalne ili financijske mjere”. Komisija primjećuje da je nacionalno zakonodavstvo često pogrešno klasificirano kao „fiskalna ili financijska mjera” u smislu Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta kad sadržava neku fiskalnu ili financijsku mjeru, ali ne i poticaj za poštovanje takvih tehničkih propisa. Kako bi pomogla državama članicama da pravilno klasificiraju te tehničke propise, Komisija im je dostavila smjernice o definiciji i dostavljanju „fiskalnih ili financijskih mjera” za potrebe Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta.

1.8. Naknadne aktivnosti u vezi s reakcijama Komisije

Prema članku 6. stavku 2. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta, države članice moraju prijaviti mjere koje predlažu kao odgovor na detaljno mišljenje.

Od 2014. do 2015. omjer između broja odgovora koje su dale države članice i obujma detaljnih mišljenja koja je izdala Komisija bio je zadovoljavajući (prosječno 79 % tijekom razdoblja), no moglo bi ga se dodatno poboljšati. Broj potpuno zadovoljavajućih odgovora bio je u skladu s prethodne dvije godine (prosječno 56 % tijekom razdoblja od 2014. do 2015. u usporedbi s 54 % tijekom razdoblja od 2012. do 2013.) (vidjeti Prilog 2.8.).

U razdoblju koje se razmatralo države članice povukle su 43 dostavljena nacrta tehničkih propisa. U 12 slučajeva (7 u 2014. i 5 u 2015.) propisi su povučeni nakon reakcije Komisije, odnosno nakon dobivenog detaljnog mišljenja ili komentara. Nacrti tehničkih propisa povučeni su, među ostalim, zato što ih je država članica koja je uputila obavijest znatno izmijenila, a to zahtijeva slanje nove obavijesti (članak 5. stavak 1. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta) ili zato što su nacionalna tijela odlučila da će obustaviti donošenje nacrta.

U pogledu ostalih prijavljenih nacrta tehničkih propisa dijalog je još u tijeku.

1.9. Naknadne aktivnosti u vezi s postupkom obavješćivanja

Komisija je provela daljnje istrage u vezi sa svim drugim slučajevima u kojima moguća kršenja zakonodavstva o unutarnjem tržištu EU-a nisu u potpunosti uklonjena u okviru postupka obavješćivanja. Te su istrage u konačnici dovele do pokretanja dijaloga s državama članicama prije pokretanja postupaka zbog povrede propisa (tzv. EU Pilot), a u nekim slučajevima i do pokretanja postupaka zbog povrede propisa (članak 258. UFEU-a) u vezi s pitanjima kao što su, primjerice, udio šećera u džemu i marmeladi i uporaba rezervirane oznake „marmelada”, u pogledu kvalitete i transparentnosti lanca opskrbe djevičanskim maslinovim uljem, vinima i žestokim pićima, označavanja goveđeg mesa u kontekstu regionalnog sustava kvalitete, igara na sreću na internetu, kvalitete goriva, plinskih uređaja, sigurnosti odbojnih ograda na cestama te ambalaže i ambalažnog otpada.

U razdoblju koje se razmatralo Komisija je pokrenula i slučajeve u okviru sustava EU Pilot, a ponegdje i postupke zbog povrede propisa, među ostalim, u vezi s kršenjem obveza prema Direktivi o transparentnosti jedinstvenog tržišta. U svim slučajevima Komisija je skrenula pažnju nacionalnim tijelima na njihovu dužnost slanja obavijesti i poštovanja razdoblja

mirovanja predviđenog člankom 6. stavkom 2. Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta. Komisija je podsjetila da je Sud presudio da donošenje tehničkih propisa *predstavlja bitnu povredu postupka takve prirode da uzrokuje neprimjenjivost predmetnih tehničkih propisa na pojedince*. Stoga se pojedinci mogu obratiti nacionalnim sudovima koji „trebaju odbiti primjenu nacionalnog tehničkog propisa koji nije bio dostavljen u skladu s tom direktivom." (predmet C-194/94 CIA Security International, točke 44., 48. i 54.; predmet C-226/97 Lemmens, točka 33.; predmet C-303/04 Lidl Italija, točke 23., 24.).

1.10. Strukturirani dijalog s državama članicama

Na redovitim sastancima Odbora za Direktivu o transparentnosti jedinstvenog tržišta omogućena je razmjena stajališta o pitanjima od općeg interesa i o posebnim aspektima postupka obavješćivanja.

U pogledu tehničkih propisa, rasprava se posebno odnosila na hitni postupak prema Direktivi o transparentnosti jedinstvenog tržišta; pristup dokumentima Komisije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001 o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije[47] i povjerljive obavijesti; obvezu država članica da Komisiji dostave konačan tekst dostavljenog tehničkog propisa; kretanja u pogledu sudske prakse Suda u vezi s Direktivom o transparentnosti jedinstvenog tržišta.

Na temelju zahtjeva država članica i na inicijativu Komisije da se razjasne neke učestale prepreke ili novo zakonodavstvo, Komisija je predstavila postupak obavješćivanja za Švicarsku i zemlje EGP-a; tehničke propise u području psihoaktivnih tvari; prijedlog uredbe o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu; odnos između Uredbe REACH i Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta; pitanja povezana s iznimkom od emitiranja iz Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta; odredbu o uzajamnom priznavanju i članke od 34. do 36. UFEU-a; Direktivu o kvaliteti goriva[48]; paket o higijeni hrane[49]; Direktivu o ambalaži i ambalažnom otpadu[50]; postupak obavješćivanja prema Uredbi (EU) br. 1169/2001[51].

---

47 Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, SL L 145, 31.5.2001., str. 43.–48.

48 Direktiva 2009/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o izmjeni Direktive 98/70/EZ u pogledu specifikacije benzina, dizelskoga goriva i plinskog ulja i uvođenju mehanizma praćenja i smanjivanja emisija stakleničkih plinova, o izmjeni Direktive Vijeća 1999/32/EZ u pogledu specifikacije goriva koje se koristi na plovilima na unutarnjim plovnim putovima i stavljanju izvan snage Direktive 93/12/EEZ, SL L 140, 5.6.2009., str. 88.–113.

49 Uredba (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o higijeni hrane, SL L 139, 30.4.2004., str. 1.–54. Uredba (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla, SL L 139, 30.4.2004., str. 55.–205. Uredba (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi, SL L 139, 30.4.2004., str. 206.–320.

50 Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu, SL L 365, 31.12.1994., str. 10.–23.

51 Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004, tekst značajan za EGP, SL L 304, 22.11.2011., str. 18.–63.

Nekoliko država članica predstavilo je svoje najbolje prakse za obavješćivanje prema Direktivi o transparentnosti unutarnjeg tržišta.

U nekoliko država članica održani su i seminari, čime se omogućio izravan dijalog Komisije i nacionalnih tijela uključenih u postupak obavješćivanja te olakšalo njihovo upoznavanje s tehničkim elementima postupka.

Komisija je uvrstila prezentacije primjene Direktive o transparentnosti unutarnjeg tržišta u program sastanaka s državama članicama radi dijaloga o usklađenosti koji se održavaju nakon preuzimanja obveze iz Strategije jedinstvenog tržišta.

1.11. Zahtjevi za pristup dokumentima koji se izdaju prema Direktivi o transparentnosti jedinstvenog tržišta

Od 2014. do 2015. Komisija je zaprimila 236 zahtjeva za pristup dokumentima (98 u 2014. i 138 u 2015.) izdanima u okviru Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta. Velik dio njih odnosio se na detaljna mišljenja i primjedbe Komisije. U 68 slučajeva odobren je pristup zatraženim dokumentima. U drugim slučajevima pristup dokumentima odbijen je u cijelosti ili djelomično dok je u tijeku bio dijalog s državama članicama usmjeren na uklanjanje mogućih prepreka trgovini.

1.12. Transparentnost

Transparentnost je temeljna značajka postupka obavješćivanja. Javno *web*-mjesto TRIS-a omogućuje trajno informiranje dionika o svim nacrtima tehničkih propisa koje države članice trenutačno pripremaju te dijalog između dionika i službi Komisije, zahvaljujući novoj funkcionalnosti slanja odgovora koja se navodi u stavku 1.3.

Uspješnost *web*-mjesta TRIS potvrđuje statistika:

- krajem 2015. stranica je imala 5196 pretplatnika za slanje obavijesti u odnosu na 4441 u 2013. – to je povećanje od 17 % tijekom dvogodišnjeg razdoblja izvješćivanja,
- u razdoblju koje se analiziralo putem *web*-mjesta TRIS-a provedeno je 244 736 pretraživanja, u usporedbi s 177 147 u razdoblju od 2012. do 2013., što je povećanje od 38 %,
- isto tako, pristup korisnika obavijestima povećao se s 869 791 u 2013. na 1 203 299 do kraja 2015., što je specifično povećanje od 38 %.

3. ZAKLJUČAK

U razdoblju od 2014. do 2015. ponovno se potvrdila korisnost postupka u smislu transparentnosti, administrativne suradnje i sprječavanja tehničkih prepreka na unutarnjem tržištu.

Preventivnim pristupom u okviru postupka obavješćivanja, kojim se ujedno potiče umrežavanje, znatno se smanjio rizik provođenja nacionalnih regulatornih aktivnosti na način kojim bi se stvorile tehničke prepreke slobodnom kretanju robe na unutarnjem tržištu koje se brzo razvija, ali još se ne ostvaruje njegov puni potencijal.

Još ima prostora za poboljšanje u primjeni postupka, posebno u vezi s brojem obavijesti nekih država članica i njihove sukladnosti s obvezama obavješćivanja. Kada bi države članice slale veći broj obavijesti i aktivnije sudjelovale u postupku, lakše bi se sprječavao nastanak novih tehničkih prepreka i lakše bi se identificirali sustavni problemi u svakoj državi članici i diljem

EU-a. To bi pridonijelo dijalogu s Komisijom te prilagođenijem i djelotvornijem pristupu preprekama trgovini unutar EU-a.

Velik broj detaljnih mišljenja i primjedbi izdanih tijekom razdoblja izvješćivanja pokazuje da još postoji povećani rizik rascjepkanosti unutarnjeg tržišta robe. Predmetne države članice odgovorile su na prosječno 79 % detaljnih mišljenja koje je izdala Komisija. Uslijedili su dijalozi u cilju uklanjanja svih neusklađenosti s pravom EU-a, čime se izbjegavaju postupci zbog povrede propisa.

Važnost Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta potvrđena je velikim interesom dionika za postupak obavješćivanja, kao što je zabilježeno, među ostalim, u mišljenju o Direktivi[52] na platformi REFIT. Povećanje interesa odražava trud uložen u poboljšanje transparentnosti i djelotvornosti javnog *web*-mjesta TRIS.

Potvrdila se i korisnost postupka obavješćivanja pri pružanju mogućnosti prepoznavanja područja u kojima je moguće usklađivanje na razini EU-a.

Pri primjeni Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta Komisija je i dalje na oprezu u vezi s načelom boljeg zakonodavnog uređenja i potrebom za održavanjem povoljnog okruženja za konkurentnost europskog gospodarstva. Dostavljeni nacrti i dalje će biti dostupni u elektroničkom obliku, besplatno i na svim službenim jezicima EU-a, te će se tako omogućiti gospodarskim subjektima i drugim dionicima da se o njima očituju.

I dalje će se nastojati osigurati jasan pravni okvir za gospodarske subjekte usmjeren na jačanje konkurentnosti europskih poduzeća u EU-u i inozemstvu, uzimajući u obzir veze između postupka obavješćivanja i postupka utemeljenog Sporazumom o tehničkim preprekama u trgovini (TBT) u kontekstu Svjetske trgovinske organizacije (WTO). Daljnje promicanje Direktive o transparentnosti jedinstvenog tržišta i njezina snažnija provedba zajedno sa snažnijom povezanošću s popratnom politikom i zakonodavnim mjerama ključni su kako bi se u potpunosti postigli njezini ciljevi.

[52] https://ec.europa.eu/info/files/refit-platform-recommendations-internal-market-xii6a-single-market-transparency-directive_en